

Muôn vàn tình thân yêu trùm lên khắp quê hương

I

Trời đổ mưa, đi viếng Bác, đồng bào chờ, bị ướt
Bác thương đồng bào, con biết Bác không vui

Ngừng đập trái tim tội bậc con người
Cây cỏ đất trời không thật nữa
Mắt ta nhìn sắc màu cũng giả
Ôi ước gì không thật cả nỗi đau mồ hôi

Con đóng cửa buồng, ở mình con với Bác
Chưa muốn cùng ai chia bớt nỗi đau này
Quanh người con và trong con tất cả đều bóng khác
Bác qua đời rồi sao con vẫn ngồi đây
Con không thể nghĩ rằng Bác Hồ đã mất
Mà nắng vẫn chuyền như sóc giữa lùm cây.

Con chim đuôi dài được Bác chở che vẫn bay về trước cổng
Cây vú sữa đầu nhà đang xòe rộng tán xum xuê
Bầy cá rô phi nhớ giờ Bác cho ăn lại ngoi lên đớp sóng
Con ra đường quen đứng ngóng Bác quay về
Hôm nay trên vườn ta trời uy nghi lồng lộng
Hàng bụi mọc trầm tư vút thẳng bên bờ ao
Gió heo may trong cành đa lao xao tìm gọi nắng
Lênin trên bàn đang chờ đón Bác đi vào

Bác ơi lúa mùa này đồng thấp đồng cao lên đẹp lắm
Cơn bão vào đất liền đi chậm lại rồi tan
Mua bia đã bớt xếp hàng và anh em còn cố gắng
Đêm qua 140 bất đôn thù bị ta đánh trong Nam
Con trừ các loại tin đứng chờ đây mong từ Bác một lời ánh sáng
Như từ lâu nay con thường vẫn hay làm
Bác lại về đi Bác ơi sau mấy ngày đi vắng
Khỏe mạnh hồng hào trong nắng óng vườn cam

II

Đêm nay nghìn vạn chúng con xếp thành hàng đi viếng Bác
Ôi làm sao người được nhớ thương này
Chúng con đi cho cả người vắng mặt
Người chưa sinh người đã khuất cũng về đây
Việt Nam đau cả lòng người dạ đất
Sao mùa thu như nước mắt trời mây
Chúng con đi theo tiếng Người phía trước

Đường Hùng Vương dân tộc đi từ dựng nước đến ngày nay
Hãy về đây lũ làng Tây Nguyên đánh tiếng cồng thương xót
Những con nước Cửu Long bát ngát đợt Cha về
Đội áo tím sông Hương diệt Mỹ xong bỗng bồi hồi kinh ngạc
Khi biết tiếng súng mình tai Bác vẫn hằng nghe
Về đây những tấm lòng trung kiên trong chuồng cọp
Vết tím bầm thân ghi tạc những câu thề
Về đây bà mẹ nghèo ở miền cao Hát Lót
Đã nhiều đêm gặp Bác giữa cơn mê

Hãy về đây những thợ xúc và lái xe khu mỏ
Vùng than ơi Người nhắc nhở bao lần
Những o gái Vĩnh Linh đầu tuyến lửa
Mơ Bác Hồ thương gian khổ vào thăm
Ông ké già nhà bên chân Pác Bó
Còn bàng hoàng hôm gặp gỡ đầu xuân
Những chiến sĩ trẻ măng trên Cồn Cỏ
Đài Bác cho đưa đất mẹ thêm gần
Muôn dòng sông chảy về lòng biển cả
Bác nằm đây nhớ rõ mỗi người thân

III

Bác thường để lại đĩa thịt gà mà ăn trọn mấy quả cà xứ Nghệ
Tránh nói chữ to và đi rất nhẹ cả trong vườn
Tim đau hết nỗi đau người ở chân trời góc bể
Đến bên Người ta thở dễ dàng hơn

Khi đã quyết rất kiên cường mạnh mẽ
Đốt cháy Trường Sơn đánh Mỹ cũng không sờn
Lòng trời biển dịu hiền khi gặp trẻ
Sấm sét im cho nắng ấm chói non.
Bác không bằng lòng gọi trận đánh chết nhiều người là "đánh đẹp"
Con xóa chữ "đẹp" đi như xóa sự cạn hẹp trong lòng con
Thêm hiểu lòng Người đối với quân thù như sắt thép
Mà tình thương mệnh mông ôm hết mọi linh hồn

Ngoài bảy năm, Bác vẫn thường ném bóng
Cái gạt tàn thuốc lá đã hàng năm thôi không nóng trên bàn
Mỗi ban mai Bác luyện chân như ngày xưa tập trèo sườn núi vắng
Con biết lòng Người quyết sống cho miền Nam
Con biết lòng Người quyết sống cho Việt Nam và thế giới
Đầu bạc phơ trăm mối nước non nhà
Căn nhà nhỏ những canh khuya vời vợi
Vẫn lo toan tháo cởi những bất hòa

Trái tim lớn đêm ngày quên mệt mỏi
Đệt dãi hồng chấp nối bạn gần xa

IV

Ôi lòng Bác bao la trong Di chúc
Vẫn hạt lúa củ khoai chân chất bình thường
Cả dân tộc khóc Người thương mình nhất
Người được thương trên tất cả người thương
Người suốt đời quên mình cho Tổ quốc
Khi ra đi chỉ dép lốp chiến trường

Nguồn ánh sáng đến muôn đời chẳng tắt
Vượt cao hơn sự chết, vẫn soi đường
Ba Đình nức nở và rờn rờn nước mắt
Muôn vắn tình thân yêu trùm lên khắp quê hương

Ôi ta khóc tim ta dường như xé
Từ trái tim giọt lệ hóa cầu nguyện
Ta chẳng giấu trước bạn bè quốc tế
Nỗi đau này cao cả thiêng liêng

Ta khóc cho mọi nơi còn xích xiềng áp bức
Cho đời ta và lớp lớp đời sau
Cho Trường Sơn, cho Tháp Mười, cho miền Nam ân hận
chưa được chào đón Bác
Ta khóc những lỗi lầm làm tim Bác thêm đau
Ta tự biết sức ta trong những dòng nước mắt
Cho ta khóc hôm nay để từ mai ta lao lên đánh giặc ở tuyến đầu

Sao bao năm đồng chí với Người, con gọi Người: *Đồng chí!*
Là khi con vĩnh biệt Người, Đồng chí, Bác Hồ ơi!
Con nguyện làm một mảnh của Người, đến trọn đời tận tụy
Hồ Chí Minh, người cộng sản rất mực Việt Nam
và vô cùng chung thủy con người

Ta gạt nước mắt ngẩng đầu lên,
vẫn nắng Ba Đình trong veo
Người đem về năm trước
Ta thề mang ánh nắng này đến nhà mẹ già ở tận chót Cà Mau
Những biên đội không quân
như hình ảnh dân tộc ta lượn quanh Người,
lớn vượt

Cất cánh bay cao theo tay Bác vẫy trên đầu.

- **Việt Phương** (4-10 tháng 9 năm 1969)